

Brandt ella Barzel?

Í samband við samveldistingsvalið í Vestur-týsklandi, sum verður í morgin, hefur verið gitt, at normaliseringssáttmálarnir millum bæði týsku rikini, fara at roynast Brandt, samveldiskanslara, ein hornasteinur

Í morgin, sunnudagin 19. november, fara vesturtýskarar til valborðið at velja samveldistings fyrri komandi fyra árin. Teir báðir flokkarnir, ið mest hefur verið talað um, í samband við valstriðið, eru sosialdemokratiskí flokkurin hjá Willy Brandt, samveldiskanslara og kristiligi demokratiskí flokkurin hjá Rainer Barzel, andstöðuleiðara. Ein triði flokkur frii demokratiskí flokkurin, ið hefur verið í stjórnarsamarbeiði við sosialdemokratunum seinastu árin, hefur eisini luttið í valstriðinum.

Um samveldistingsvalið, ið er í útríð, og hvør verður kanslari í Vesturtýsklandi komandi fyra árin, hefur mangt

verið spáað og gitt. Higar til hefur tað vist seg, at vesturtýska fólkið hefur havt størri tokka til Willy Brandt og flokk hansara enn Rainer Barzel og kristiliga demokratiska flokk hansara. Hetta prógva veljarkanningarnar.

Sum nevnt frammanfyri, hava sosialdemokratarnir og friu demokratarnir myndað stjórn í Vesturtýsklandi seinastu árin, og tað er ongin ivingur um, at hesir báðir flokkar fara undir eitt nýtt stjórnarsamarbeiði, fáa teir meirilutan við valið í morgin.

Ein veljarkanning, sum stutt síðan er gjord, visir, at flokkurin hjá Rainer Barzel hefur 45,8 pst. av veljarafjöldini aft-

Willy Brandt — verður hann sigurharri?

anfyri seg, meðan sosialdemokratiskí flokkurin hjá Willy Brandt hefur 46 pst., og frii demokratiskí flokkurin 7,1 pst.

Verður útfallið við valið í morgin nakða soleiðis, sum henda veljarkanning sýnir, fara sosialdemokratarnir og friu demokratarnir undir eitt nýtt stjórnarskeið við 52,9 pst. av veljarafjöldini aftanfyri seg.

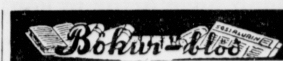
Hvat er tað, sum ger, at Brandt hefur munin á Barzel?

Tað er nógv, sum lendir á, at nýggi normaliseringssáttmálin millum bæði tey týsku rikini, ið Willy Brandt, samveldiskanslari hefur undirritað, fer at roynast honum ein hornasteinur, á sama hátt, sum Vientamsamráðingarnar fingur stóra ávirkan á amerikanska forseta valið, har Richard M. Nixon varð afturvaldur. Frammanfyri nevnda sáttmála, tykist vesturtýska veljarafjöldin hava vakt miklan ans fyri.

Rainer Barzel hefur undir valstriðinum staðið seg best við at tala um, at hesin sáttmáli fer at bíta Týskland nógv meiri enn higartil.

Men eru hetta bert orð í einum valstriði, og fer Barzel kortini at gera av at styðja sáttmálan, so kann hetta bera við sær stóran skaða, við tað, at hann oyðileggur umdømi sitt, og eisini tað, at hann við hesum ynskir at styðja Willy Brandt.

Eitt annað agn, ið Barzel hefur nýtt, í samband við valstriðið, er inflatióin. Inflatióin stóðist hefur ávirkað veljarafjöldina nakað, skriva tíðindamenn um vesturtýska samveldistingsvalið.

Barnablaðið fyrri oktober mánaða er komið. Í blaðnum hessa ferð er m. a. grein um Ludvig Harms, ið hefur skrivað lestrarbók, feroyingar hava lisið, søgur, teigurin, har børnini hava orðið, myndaseriur og framhaldssagan Óvitar á hvalaveiði, ið Martin Joensen hefur skrivað.

Barnablaðið veit eisini at siga, at Min Jólábók er farin til prentingar og at Barnajól, jólagávan frá Bókadeild Lærarafelags, kemur eisini í ár.

Útisetablaðið »Hin tigandi boðberin«, sum á fyrsta sinni kom í sekstírunum, tá Brynleif Hansen, trúboðari, sáli var blaðstjóri, er komið út aftur. Teir, ið hava lagt blaðið til rættis, eru Simun Fuglór, Óssur Berghamar og Svenning av Lofti.

Keypið

frá teimum, sum lýsa í

SOSIALINUM

Tann stillføri brotsmaðurin

JOHNSIGURD JOHANNESSEN týddi

2. PARTUR

Løgreglumaðurin helt fram við frágreiðing sínari:

Og tað er bert at takka kann ingardeildini á Skotland Yard, at vit eru komnir so langt áleiðis, sum vit eru. Vit seta ein serstakan bólk, ið skal hava til uppgávu at avdúka tann stillføra ránsmanin og síðan handtaka hann.

Í trý ár — frá 1932 til 1936 — hefur hann gjørt o. u. 100 innbrot, t. v. s. eini 25 innbrot í meðal um mánaðin. Vit vita, at innтока hans stillføra ránsmansins er um leið 100 pund um mánaðin.

Í byrjanini varð hildið, at tað eydnaðist at »kringseta« hann, men vit fóru skeivir í hesum.

Tann stillføri gav ongantíð nokur tekin, og hann lat seg ongantíð taka av fótum. Eisini slapp hann óskalaður burtur úr eini hvørji fellu, ið sett varð fyri hann.

Og myndin er tann sama enn. Eg skal síðan greiða frá, hvat vit vita um arbeiðshátt ránsmansins, segði løgreglumaðurin, og helt fram:

Hann hefur eisini fingið navnðið maðurin við floylshosunum, tá hann altið hefur slíkar hosur uttan á skónum. Júst hetta hefur havt við sær, at vit t. d. ongantíð hava funnið spor í bleytum lendi ella sandi, sum kundu borið boð um, hvar hann hefur verið. Tað,

at hann hefur floylshosur, hefur eisini hjálpt honum munandi, tá hann ikki hoyrist, meðan hann gongur.

Tann stillføri roynir bert eftir peningi náttina, millum leygardag og sunnudag. Verður úriokan ov vónalig fyrru náttina, brýtur hann inn aftur aðru náttina. Vit hava kannað, at hann heldur seg nærindis eini jarnbreytarsøð. Tá ið tokið steðgar við stöðina, sum ránsmaðurin skal ferðast til, tekur hann eina súkklu og koyrir beinleiðis til staðið, har reiljanin er at bróta inn. Hann vitjar eini 4-5 hús, hvørja ferðina, og fer síðan aftur á súkklu og koyrir til jarnbreytarsøðina. Við tokinum fer hann til hús. Ránsmaðurin ber seg nakað soleiðis at:

Hann brýtur í fyrstu atlogu eitt vindeygu. Hann hefur slíka útgærd við ser, sum nærliga kann taka rútin burtur, innanfrá. Eydhast hetta ikki, tekur hann kittið burtur, og síðan er rúturin leysur. Rútar í huldum plagur hann at skera leysar við ymsum tólum. Hann hefur altið okkurt uppi á hondunum, meðan hann fæst við inn brotið.

So øgið, tað enn ljóðar, so verða vit á ein hátt neyddir at siga, at tann stillføri ránsmaðurin er skilgæður! Hann dugir at handfara tólini á slíkan hátt, at ongin hoyrir, hvørki inni ella úti.

Her siggja út eitt kort av høvuðsstaði lndans, London, við floggum. Hvørt flaggið sýnir staðið og tíðina, tá brotsmaðurin hefur brotið inn. Til saman eru 1500 flogg.

Alt tað arbeiði, sum liggur aftanfyri hetta, hefur kanningaræildin gjørt, og veri henni fyrri at takka, at vit eru komnir so langt áleiðis.

Kanningarnar sýna m. a. at innbrotini vera gjord eftir eini ætlan. Ætlan brotsmansins, halda vit, er, at hann fyrri tað

Og hann fer væi um alt! Alt verður lagt, sum tað áður lá. Húðar, skeffur og skáp verða væl og virðiliga latin aftur, hvørja ferðina. Pappeskjur og annað verður lagt, soleiðis, at tær, sum stotið er hjá, skal ikki fáa illgruna um nakað.

Hin stillføri vil bert hava pening. Slíki, sum diamantar og aðrar virðislutir, hefur hann als ongan áhuga fyri.

Og enn eitt lagið.

Tað er líkamikið, um húsmóðurin hefur goymt okkurt í seymimaskinuni, sum hon vil verja fyrri øðrum, ella um húsfadurin hefur lagt ein pengasedil í eina bók í bókahyllini ella um hann goymir seðlinundir einum urtapotti. Alt samalt líkamikið. Tann stillføri fær snevlin av øllum!

Løgreglumaðurin tók ein pinn og visti við honum á eitt kort, ið hekk á veggnum. Síðan segði hann:

Her siggja út eitt kort av høvuðsstaði lndans, London, við floggum. Hvørt flaggið sýnir staðið og tíðina, tá brotsmaðurin hefur brotið inn. Til saman eru 1500 flogg.

Alt tað arbeiði, sum liggur aftanfyri hetta, hefur kanningaræildin gjørt, og veri henni fyrri at takka, at vit eru komnir so langt áleiðis.

Kanningarnar sýna m. a. at innbrotini vera gjord eftir eini ætlan. Ætlan brotsmansins, halda vit, er, at hann fyrri tað

mesta brýtur inn í vestara parti av London, og síðan tekur eystara partin aftan. Kanningarnar sýna eisini, at ein dag, kanska er hesin ávisi dagur ikki so langt burtur, fara vit at finna tann stillføra brotsmannin.

Við hesum orðum endaði løgreglumaðurin frágreiðing sína.

* * *

Bólkurin, sum skuldi handtaka hin seka, kannaði dúgliga allar upplýsingar um brotsmannin, og at enda vórðu teir so væl kunnigir við viðurskiftini, at hildið varð, at tað ikki fór at ganga long tíð, fyrr enn brotsmaðurin varð tikin.

Fyrsta vikuskiftið, aftaná frágreiðing løgreglumansins, fór kanningarbólkurin til verka, og frágreiðingin, sum givin varð, var sonn. Brotsmaðurin gjordi fyra innbrot, náttina millum leygardag og sunnu dag, og hvarv síðan við 73 pundum, uttan at nokur tekin vóru til, at brotsmaðurin hevði verið har.

Bólkurin royndi fleiri ferðir, men til fánýtis. Fleiri løgreglumenn vóru settir at kanna, og varð borið at á ein slíkan hátt, at limirnir í bólkinum skuldu kanna eitt ávíst stað. Teir skuldu koyra í privatbilum.

Men hetta tyktist ikki bota nógv kortini, tí á løgreglustøð-

ini vórðu boð um, at tann stillføri hevði brotið inn, hóast alt hetta hóvasták.

Men ikki var at gevast kortini. Í 1937 varð byrjað av nýggjum, og vórðu enn fleiri løgreglumenn settir at kanna viðurskiftini. Kanningaræildin á Skotland Yard fór eisini til verka av nýggjum, og varð dúgliga leitað aftur í tíðina — ikki bert 10 — men 25 ár aftur.

Blóðini gjordu viðmerkingar, sum vera man, og skýrdu løgregluna at vera vónaliga, tá hon enn ikki hevði funnið henda vælsignaða brotsmann, ið roynt hevði verið eftir so leingi. Men løgreglan royndi tað, hon kundi.

Allir brotsmenninir, sum vóru á listanum, vórðu hildnir í varðhaldi, til kanningarnar vóru av.

Heldur ikki hetta, tyktist verða loysnin, tí tann stillføri var enn ikki handtikin. Leitningararbeiðið fór at verða bæði drúgft og keðiligt, men ein loysn mátti verða fingin. Ongin villa mátti vera í, tí annars var alt til onga nyttu. Í august mánað 1932, tyktist lýsa fyrri degi. Öll nøvn vórðu fingin til vega, og eitt navn varð btið merki í, *Evard Vickers*. Hann hevði fingið dóm fyrri stuldur áður. Nú vórðu liðin 20 ár síðan.

(Framhald)